

ling inden år 2040 er meget hurtig, så det er ikke sikkert, at den slags øvelser giver de store resultater.

Men det er jo interessant med de meldinger, der kommer fra Dansk Folkeparti, for det, som dette her forslag til vedtagelse jo lægger op til, er, at vi i Folketingets Europaudvalg skal give nogle mandater til regeringen i nogle kommende forhandlinger, og der er det jo så lidt interessant, hvordan flertallet fortolker vedtagelsen.

Derfor vil jeg gerne spørge Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti fortolker denne her vedtagelse på den måde, at der senest i år 2006 skal laves en færdig plan for afvikling med årstal, tidsfrister, procentsatser og sådan noget, sådan at man i hvert fald kommer med en udmelding på det tidspunkt om, hvornår støtten er væk. Betyder det også, at Dansk Folkeparti fortolker det på den måde, at Danmark skal arbejde for, at EU aktivt spiller ud i WTO med et forslag om at afvikle alle eksportsubsidier i løbet af 1-2 år?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der var en, der var to, der var tre, nu er der så fire. Jeg skal prøve at nå de to herrer pædagogisk. Nogle har jeg allerede opgivet.

Jeg vil gerne klart sige, at vi i Dansk Folkeparti ønsker, at det her foregår så hurtigt som muligt. Og det er også det, vi mener, der står i dette her forslag til vedtagelse. Så kan man jo så resten af eftermiddagen diskutere fortolkningen af, hvad »hurtigt« er. Er det om 1 år? Er det om 2 år? Sådan kan man blive ved med at køre debatten i dag.

Det er egentlig utroligt, at når man får nogle svar fra nogle partier, der står bag et forslag til vedtagelse, så skal man have dem ind med skeer flere gange i løbet af en eftermiddag, og så har man alligevel ikke forstået det. Med hensyn til hr. Jørn Jespersens spørgsmål mener vi, at regeringen skal arbejde for det her så hurtigt som overhovedet muligt, og det mener vi også helt klart der står i dette her forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så er vi jo altså nået dertil, hvor man må konstatere, at det, som flertallet om lidt vil vedtage, kan rubriceres som vrøvl. Ganske enkelt vrøvl.

Man påstår, at det, man vedtager, er, at det skal gå hurtigt, og så bruger man ordet langsigtet, altså »på lang sigt«, som betyder det mod-

satte, og det vedtager man så. Og så ved vi altså i realiteten intet om, hvad regeringen vil gøre.

Regeringen er ikke blevet forpligtet af noget som helst af et flertal i Folketinget. Regeringen kan sætte sig på sine hænder og foretage sig absolut ingenting og vente på, at Kommissionen, som for længst burde være kommet med noget, engang efter Københavnstopmødet kommer med en eller anden rapport, og så kan man godkende et budget, som kører frem til år 2013, og så kan man derefter se til den tid, når alle vi, der sidder her, er folkepensionister. Jamen det er det, man vedtager.

Jeg synes, at det må føles som en lidt flov fornemmelse for Dansk Folkeparti at stå og holde sådan en principiel tale om, at det koster alt for meget for forbrugerne, det går ud over dit og dat, og så nå frem til den konklusion og den ynkelige vedtagelse, som det hele så ender med her i dag.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hvis man synes, man har et pædagogisk problem, så er det jo ikke sikkert, at det er ens pædagogik, der er noget galt med, det kan være, det er den sag, man prøver at forklare, der ikke hænger særlig godt sammen.

Hr. Christian H. Hansen siger: Jamen vi går ind for en hurtig afvikling, og det er også det, der står i forslaget til vedtagelse. Ja, det er jo lige præcis det, det ikke gør. Der står langsigtet. Og så prøver vi bare at spørge lidt mere konkret til, hvad det er for nogle planer, man har. Hvad har man tænkt sig? Hvad er det her flertals politik på området? Og det er vel ikke særlig uforskammet at spørge om det. Det bliver vi ved med, indtil vi får et svar, eller indtil vi må konstatere, at vi ikke får et svar.

Betyder det f.eks. – det var jo det, jeg i al stilfærdighed spurgte om – at man i 2006 vil vedtage planen? Det var jo egentlig dér, selve afviklingen skulle have været lavet. Så har man lavet et efter vores opfattelse ualmindelig dårligt kompromis, hvor det er lykkedes franskmændene at tage hele udvidelsen som gidsel, nemlig at udsætte det til 2013.

Så siger jeg bare: Kunne vi så i det mindste komme frem til, at vi i 2006 beslutter, hvordan afviklingen efter 2013 skal forløbe, så vi har en sikkerhed for, for første gang efter 40 års planøkonomisk fiasko, at støtten trods alt bliver af-